

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 104.803 van 18 maart 2002  
in de zaak A. 113.649/IX-3136.**

In zake :        Henri VAN GILS,  
                     die woonplaats kiest bij  
                     advocaat L. VERMEULEN,  
                     kantoor houdende te HERSEL, T  
                     Limberg 120

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Justitie,  
die woonplaats kiest bij  
advocaten D. D'HOOOGHE en M. GELDERS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Henri VAN GILS op 30 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van 18 september 2001 waarbij hij "wordt ontlast van de rekenplichtigheid van de waren op datum van 9.9.2001, 's avonds" en waarbij Lutgard VAN DOOREN wordt belast met de rekenplichtigheid van de waren bij de strafinrichting te Merksplas;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State en over de vordering tot schorsing;

Gelet op de beschikkingen van 12 februari 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 2002;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. MICHIELS die, loco advocaat L. VERMEULEN, verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. GORIS die, loco advocaten D. D'HOOGHE en M. GELDERS, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is ambtenaar in de strafinrichting te Merksplas. Sinds 1 januari 1992 is hij belast met de rekenplichtigheid van de waren in die instelling.

1.2. Op 10 september 2001 deelt de directeur van de strafinrichting aan verzoeker mede dat hij vanaf dat ogenblik geschorst wordt als rekenplichtige van de waren, dat Lutgard VAN DOOREN zijn taak zal overnemen en dat hij voortaan tewerkgesteld wordt op de griffie van de strafinrichting.

1.3. Bij ministerieel besluit van 18 september 2001 wordt verzoeker “ontlast van de rekenplichtigheid van de waren op datum van 9.9.2001, ‘s avonds” en wordt Lutgard VAN DOOREN vanaf 10 september 2001 belast met de rekenplichtigheid van de waren. Die beslissing wordt met een aangetekende brief van 3 oktober 2001 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Op 10 oktober 2001 wordt verzoeker door de directeur van de strafinrichting gehoord in het kader van een tuchtprocedure en op 11 oktober 2001 wordt hij verhoord door de Federale Politie in verband met bepaalde onregelmatigheden.

1.5. Op 8 november 2001 formuleert de directeur van de strafinrichting een voorlopig voorstel om aan verzoeker een tuchtschorsing van één maand op te leggen.

1.6. Bij ministerieel besluit van 6 december 2001 wordt aan verzoeker een jaar loopbaanonderbreking toegestaan ingaande op 1 februari 2002;

## 2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de bestreden beslissing geen administratieve rechtshandeling is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, maar een maatregel van inwendige orde die enkel tot doel heeft de goede werking van de dienst Strafinrichtingen te verzekeren en geen rechtsgevolgen beoogt te creëren;

2.2. Overwegende dat een annulatieberoep alleen mogelijk is tegen administratieve beslissingen die rechtsgevolgen hebben, dit wil zeggen tegen beslissingen die de rechtstoestand van iemand wijzigen of eraan in de weg staan dat een wijziging in de rechtstoestand tot stand komt, zodat maatregelen van inwendige orde, die genomen zijn in het belang van de dienst en die enkel de eigen organisatie van een openbare dienst betreffen of de goede werking ervan moeten waarborgen, zonder dat zij gevolgen hebben voor de rechtstoestand van de gebruikers of voor de situatie van de ambtenaren, in beginsel niet aanvechtbaar zijn voor de Raad van State en zodat, indien zij daarentegen de rechtstoestand van de betrokkenen wel wijzigen, zij geen loutere maatregelen van inwendige orde zijn maar voor de Raad van State aanvechtbare beslissingen; dat te dezen luidens artikel 1, § 1, van het ministerieel besluit van 15 januari 1992 tot toekenning van een jaarlijkse toelage aan sommige ambtenaren in dienst bij de strafinrichtingen en belast met een comptabiliteitsdienst aan de ambtenaren in dienst bij de strafinrichtingen die belast zijn met een comptabiliteitsdienst een jaarlijkse toelage wordt toegekend; dat luidens artikel 1, § 2, van dit besluit de voornoemde toelage niet wordt uitbetaald in geval van doorlopende onderbreking van meer dan vijftien dagen om andere reden dan wettelijke feestdagen en jaarlijks verlof; dat de beslissing waarbij aan verzoeker de

hoedanigheid van rekenplichtige van de waren ontnomen wordt, onder meer tot gevolg heeft dat verzoeker deze toelage verbeurt en dat zulks zijn rechtstoestand wijzigt; dat aldus vastgesteld wordt dat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor beroep tot nietigverklaring vatbaar is; dat de exceptie bijgevolg kennelijk ongegrond is;

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel, eerste onderdeel, de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij hierbij uiteenzet dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze gemotiveerd is en dat alleen verwezen wordt naar een schrijven van 10 september 2001 uitgaande van de directeur van de strafinrichting te Merksplas, maar dat hij van dit schrijven geen kennis heeft gekregen en hij “derhalve het raden heeft naar de inhoud ervan”, en dat hij dan “ook in het duister tast wat betreft de motieven om hem te ontlasten van zijn taak als rekenplichtige van de waren”;

3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt luidt :

“Gelet op het Koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel;

Gelet op het Koninklijk besluit van 14 februari 1865 houdende de installatie van rekenplichtigen bij het Bestuur Strafinrichtingen;

Gelet op het Ministerieel besluit van 15 januari 1992 tot toekenning van een jaarlijkse toelage aan sommige ambtenaren in dienst bij de strafinrichtingen en belast met een comptabiliteitsdienst;

Gelet op het schrijven van dd. 10/9/2001 uitgaande van de Heer Directeur van de Strafinrichting te Merksplas;

Gelet op het advies van de Dienst Comptabiliteit van het Bestuur Strafinrichtingen;

BESLUIT:

Artikel 1: de Heer Van Gils wordt ontlast van de rekenplichtigheid van de waren op datum van 9/9/2001, ‘s avonds;

Artikel 2: - Mevrouw Van Dooren Lutgard, Bestuursassistent wordt op datum van 10/9/2001, belast met de rekenplichtigheid van de waren bij de strafinrichting te Merksplas;

Artikel (3): - Behoudens haar jaarwedde, haar bijzondere jaarlijkse toelage bedoeld door artikel 3 van het voormeld Koninklijk besluit van 4 augustus 1975, geniet betrokkene de jaarlijkse toelage van 53.984 frank (spilindex 138,01) voorzien door het Koninklijk besluit van 15 januari 1992..”;

3.3 Overwegende dat de belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die onder meer is opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, erin bestaat

dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden; dat het bestreden ministerieel besluit geen formele motivering bevat en alleen verwijst naar een brief van 10 september 2001 van de directeur van de strafinrichting te Merksplas en naar een advies van de dienst Comptabiliteit van het bestuur Strafinrichtingen; dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de overheid ertoe verplicht in beslissingen waardoor individuele rechtstoestanden gewijzigd worden, zoals te dezen, de bestreden beslissing uitdrukkelijk de redenen te vermelden die haar tot die welbepaalde beslissing hebben geleid en die beslissing, inclusief de vermelde redenen ter kennis te brengen van de betrokkene; dat indien de beslissing verwijst naar een schrijven en naar een ingewonnen advies, slechts aan de wettelijke motiveringsverplichting voldaan is wanneer ook de inhoud van die brief en van dat advies aan de betrokkene ter kennis is gebracht of bekend is en zelf afdoende gemotiveerd zijn; dat te dezen noch het schrijven van 10 september 2001 van de directeur van de strafinrichting te Merksplas, noch het advies van de dienst Comptabiliteit van het bestuur Strafinrichtingen aan verzoeker is medegedeeld, zodat een van de noodzakelijke voorwaarden voor een eventuele motivering door verwijzing niet vervuld is; dat overigens bedoelde documenten ook niet in het administratief dossier worden teruggevonden; dat het eerste onderdeel van het eerste middel derhalve kennelijk gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 18 september 2001 waarbij Henri VAN GILS "wordt ontlast van de rekenplichtigheid van de waren op datum van 9.9.2001, 's avonds" bij de strafinrichting te Merksplas en waarbij Lutgard VAN DOOREN wordt belast met de rekenplichtigheid van de waren bij die strafinrichting.

**Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 3.**

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 2000 en twee, door :

|       |             |                                   |
|-------|-------------|-----------------------------------|
| de H. | L. HELLIN,  | staatsraad, wnd. kamervoorzitter, |
| Mevr. | V. WAUTERS, | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**L. HELLIN.**